

นิพนธ์ต้นฉบับ

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม อำเภอ้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์

เจตต์ณภิส ระยัยกุล⁽¹⁾ และเพ็ญศิริ มีวรรณ⁽²⁾

วันที่ได้รับต้นฉบับ : 23 เมษายน 2555
วันที่ตอบรับการตีพิมพ์ : 24 ตุลาคม 2555

⁽¹⁾ ผู้รับผิดชอบบทความ : อาจารย์ คณะ
สาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
(โทรศัพท์ : 043-347057, E-mail address:
jetray@kku.ac.th)
⁽²⁾ โรงพยาบาลน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์

บทคัดย่อ

การศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive research) ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษา ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม อำเภอ้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มอย่างมีระบบและคำนวณขนาดตัวอย่างได้ 65 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามบันทึกข้อมูลลงในโปรแกรม Epi info แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลในโปรแกรม STATA v.10 สถิติที่ใช้ได้แก่จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ช่วงความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 70.77 อายุอยู่ระหว่าง 15-19 ปี (เฉลี่ย 16.65 ± 1.08 ปี) อาชีพหลักของบิดามารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 50.77 ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 52.31 มีด้านความรู้เกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ระดับสูง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 61.54 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.61 ± 2.16 คะแนน ส่วนใหญ่ตอบผิดเรื่องการห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ช่วงเวลา 14.00 – 17.00 น. จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 58.46 ในส่วนทัศนคติเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 72.30 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ± 0.42 คะแนน ส่วนใหญ่มีทัศนคติติดมากเรื่องการดื่มแอลกอฮอล์ทำให้สิ้นเปลืองเงินจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 52.31 สำหรับการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับไม่ติดมาก จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 61.54 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.78 ± 0.33 คะแนน ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติติดมากคือผู้ปกครองอธิบายถึงโทษของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่นักเรียน จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 93.83 แนวทางการลดพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สำคัญคือนักเรียนควรมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และบทลงโทษ ควรปลูกฝังโดยมีการจัดค่ายกิจกรรม และจัดงานเลี้ยงตัวอย่างแก่นักเรียน เพื่อให้เปลี่ยนทัศนคติใหม่ว่างานเลี้ยงไม่จำเป็นต้องดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความสนุกสนานได้ รวมทั้งควรเพิ่มกิจกรรมรณรงค์การป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ครูอาจารย์เป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน หรือบุคลากรในการไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำสำคัญ: พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์, นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย,
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

Original Article

Alcohol use, knowledge and attitudes amongst high school students in Nam Nao, Phetchabun

Jetnapi rayubkul⁽¹⁾ and Pensiri meewanee⁽²⁾

Received Date : April 23, 2012
Accepted Date : October 24, 2012

Abstract

⁽¹⁾ **Corresponding author** : Lecturer,
Faculty of Public Health, Khon Kaen
University
(Tel.043-347057, E-mail address :
jetray@kku.ac.th)
⁽²⁾ Nam Nao Hospital, Phetchabun
Province

The aim of this descriptive research was to investigate knowledge, attitudes and behavior of alcohol consumption amongst high school students enrolled at the Nam Nao Wittayakhom School in Nam Nao District, Phetchabun Province. The data were collected February 2011, using a self-reporting questionnaire from a representative sample of 65 high school students. A database was created using Epi Info™, and STATA 10 was used to compute frequencies, percentages, means, standard deviations, medians, maximal and minimal values, as well as ranges and 95% confidence intervals. The high school students were 15 to 19 years old (mean 16.65, SD 1.08 years) and 70.77% were females. The majority (50.77%) of students originated from farming families, and 52.31% consumed alcohol during the last month. The majority (58.46%) incorrectly responded to over 80% of the questionnaire as far as knowledge about the alcohol issue was concerned. For example, about the legal age for purchasing alcohol just over half of those questioned (55.38%) got it wrong and quite a large proportion did not agree with the opinion statements about the negative aspects of drinking alcohol (such as, 'drinking alcohol is a waste of money'). However, responses about the frequencies of personal alcohol use at different situations (including 'at school' and 'in a temple') indicated a moderately serious level of inappropriate drinking behavior. While the high school students had good knowledge about the sale of liquor laws and the legal age for consuming alcohol, they often chose to ignore these laws and appeared unaware of the penalties for breaking them. It is recommended that schools should opt for activity days (school 'camps') during which students are provided with enjoyable experiences of 'partying' without the consumption of alcohol. Schools should also involve teachers and parents as role models to promote abstinence from alcohol.

Keyword: alcohol drinking behaviors, high school students, adolescents

บทนำ

แอลกอฮอล์ก็เป็นสิ่งเสพติดชนิดหนึ่งที่นิยมกันมากทั่วโลก การบริโภคมีผลกระทบต่อปัญหาสุขภาพ และสังคมอย่างรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาวัยรุ่นกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งนับเป็นปัญหาหนึ่งของสังคมไทยในขณะนี้ อีกทั้งวัยรุ่นที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนขาดสตินั้นจะนำไปสู่ 2 พฤติกรรมอื่น เช่น การติดยาเสพติด พฤติกรรมเชิงชั่วร้าย ทั้งลวนลาม ละเมิดทางเพศ หรือการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยและการก่ออาชญากรรม (ภูษนิศา บริหาร, 2549) ข้อมูลจากศาลคดีอาญาจังหวัดระบั่วว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นอกจากจะทำให้เกิดอันตรายแก่ผู้ดื่มแล้ว ยังทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนด้วยและยังก่อให้เกิด (1) ความผิดทำให้เสียทรัพย์ ร้อยละ 59.00 (2) ความผิดเกี่ยวกับเพศ ร้อยละ 34.80 (3) ความผิดต่อร่างกาย ร้อยละ 20.80 (4) ความผิดฐานบุกรุก ร้อยละ 16.10 (5) ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 10.50 (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2549) จากรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า มีผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกือบ 15 ล้านคน ซึ่งจังหวัดเพชรบูรณ์อยู่กลุ่มจังหวัดที่มีความชุกของผู้ดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 40 และจากข้อมูลของศูนย์ข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบท กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทยสรุปผลการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานตามตัวชี้วัดปีงบประมาณ 2552 พบว่าจากจำนวนประชากรอำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ทั้งหมด 12,143 คน มีจำนวนผู้ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นจำนวน 8,136 คน คิดเป็นร้อยละ 67 ของประชากรที่สำรวจ ซึ่งการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์อาจทำให้ชีวิตต้องตกอยู่ในสภาพปัญหาหลายด้าน เช่น ด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ รายได้ไม่พอรายจ่าย เพราะได้ส่วนหนึ่งในครอบครัว ต้องเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550) จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้นพบว่าปัญหาต่างๆ ที่เกิดจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีแนวโน้มจะขยายตัวมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งจัดว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงและเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญของประเทศชาติในอนาคต ผู้วิจัยจึงมีความตระหนักในปัญหานี้จึงสนใจศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการศึกษาความรู้เกี่ยวกับตัวการดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ ทศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ รวมไปถึงการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนเพื่อการแก้ไขปัญหาพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเป็นแนวทางในการทำให้เกิดผลประโยชน์ต่อไป เพื่อให้เด็กนักเรียนซึ่งเป็นเยาวชนของชาติเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ และทำให้เกิดการพัฒนาของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์

วิธีการดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 220 คน (ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม ปี 2553) ดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบและคำนวณขนาดตัวอย่างเลือกใช้สูตรการประมาณค่าสัดส่วนคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ในกรณีทราบขนาดของประชากร (N) (อรุณ จิรวัดนกุล และคณะ, 2542) ซึ่งมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$n = \frac{N Z_{\frac{\alpha}{2}}^2 \sigma^2}{[e^2 (N - 1)] + [Z_{\frac{\alpha}{2}}^2 P \sigma^2]}$$

n = ขนาดตัวอย่าง

N = กลุ่มประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ รวมทั้งสิ้นจำนวน 220 คน

$Z_{\frac{\alpha}{2}}$ = ค่าปกติมาตรฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เท่ากับ 1.96

σ^2 = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อเครื่องดื่มที่มี
แอลกอฮอล์ คือ $(0.603)^2$ (สุภา ชัยประเศียร, 2550)

e = ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าที่
แตกต่างไปจากค่าจริงที่ยอมรับได้ เกิดขึ้น กำหนดให้มีค่าเท่ากับ
ร้อยละ 15

เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 49
รายและประมาณค่าสุญหายอยู่ที่ร้อยละ 25 ดังนั้นจะได้ขนาด
ตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 65 ราย และ
ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง เลือกใช้การสุ่มแบบมีระบบ (Systemic
sampling) (พงษ์เดช สารการ, 2551) ดังนี้

(1) สํารวจจำนวนรายชื่อักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โรงเรียนนํ้าหนาววิทยาคม จำนวนทั้งสิ้น 220 คน

(2) จัดเรียงรายชื่อักเรียนในแต่ละชั้นตามรหัส
หมายเลขประจำตัวนักเรียน แล้วกำกับหมายเลข ตั้งแต่
1-220

(3) กำหนดค่า k โดยพิจารณาจากสูตร จะได้
 $k = \frac{N}{n} = \frac{220}{65} = 3.38 \approx 4$ ได้ช่วงของการสุ่มคือ 4

(4) สุ่มเลือกตัวอย่างเริ่มต้นจากนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลาก
การสุ่มช่วงตัวอย่างเริ่มต้นจากคนที่ 3 บวกค่า K

(5) สุ่มได้คนลำดับที่ 3, 3+4, 7+4, ...

(6) จากนั้นนำลำดับที่ได้จากการจัดเรียงตามรายชื่อ
นักเรียนในข้อที่ 2 โดยเริ่มต้นจากเลขที่ 3 เพื่อให้ได้ชื่อ
นักเรียนที่จะมาทำแบบสอบถาม เลขที่ 3, 7, 11, ..., 217

เครื่องมือที่ใช้และการตรวจสอบคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม
ที่ผู้ทำการวิจัยดัดแปลงจากเครื่องมือของสุภา ชัยประเศียร
(2550) แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะบุคคล
ประกอบด้วยชื่อ เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนพี่น้อง
นักเรียนเป็นบุตรคนที่ คณะแผนกเฉลี่ยสะสมของการศึกษา
ล่าสุดที่ผ่านมา ได้ค่าใช้จ่าย ค่าอาหารส่วนตัวเฉลี่ย/เดือน
อาชีพหลักของผู้ส่งเสียค่าเล่าเรียนของนักเรียน

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ มีเกณฑ์ในการให้คะแนนความรู้คือ ตอบถูกให้
คะแนนข้อละ 1 คะแนน และตอบผิดให้คะแนนข้อละ 0
คะแนน ทั้งหมดมี 14 ข้อ

ส่วนที่ 3 ด้านทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ มีตัวเลือก 5 ระดับ ซึ่งข้อคำถามมีทั้งเชิงบวกและ
เชิงลบให้เลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก จำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น
ทั้งหมด 10 ข้อ

ส่วนที่ 4 ด้านปฏิบัติตนเกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์
ข้อคำถามมีตัวเลือก 4 ระดับ จำนวนคำถามทั้งสิ้นทั้งหมด
15 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือได้ตรวจสอบความ
ตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้วิจัยได้นำ
แบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ
ตรวจสอบ จำนวน 3 ท่านและหลังจากพิจารณาจาก
ผู้ทรงคุณวุฒิแล้วผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงให้มี
ความเหมาะสมตามคำแนะนำ และนำเครื่องมือที่ผ่านการ
วิเคราะห์ความตรงตามเนื้อหาไปทดลองใช้ (Try Out) กับ
ประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะใกล้เคียงกันคือ
เป็นประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้าน
วังขวาง อำเภอนํ้าหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 30 คน
ได้ผลการทดสอบด้านความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์จำนวน 14 ข้อ ค่า r_{KR20} เท่ากับ 0.7816
ด้านทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวน 10
ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.7654 และด้าน
การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวน 15
ข้อมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.7957

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้
แบบสอบถาม และมีการดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

(1) ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บ
รวบรวมข้อมูล

(2) แจกวัสดุประสงค์และทำความเข้าใจในการเข้า
ไปศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลแก่ทางคณะครูและนักเรียน
กลุ่มเป้าหมาย

(3) ขอรายชื่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่
กำลังศึกษาอยู่ ณ ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนนํ้าหนาว
วิทยาคม อำเภอนํ้าหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์

(4) เรียงรายชื่อักเรียนตามเลขที่ โดยจะเรียง
เริ่มต้นจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 1 ไปจนถึง
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 2 และทำการนับจัดระบบ
ตามวิธีการสุ่มตัวอย่าง จนครบ 65 คน

(5) ปรึกษาอาจารย์เพื่อหาวันเวลาที่นักเรียนว่าง และนัดนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 65 คน เพื่อชี้แจงการทำแบบสอบถาม

(6) ลงพื้นที่ โรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการแจกแบบสอบถาม ซึ่งจะนัดวันเวลาที่ไม่ให้รบกวนการเรียนของนักเรียน

(7) เมื่อนักเรียนทำแบบสอบถามเสร็จให้นักเรียนหย่อนลงกล่องที่มีลักษณะที่ปิดไว้ด้านหน้าห้องที่จัดทำแบบสอบถาม เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้ว จะตรวจทานความครบถ้วน ความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละชุด เก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสอบถามที่กลับมา นำแบบสอบถามที่ได้มาลงรหัสแบบสอบถามแต่ละชุดตามคู่มือการลงรหัส

(8) ผู้วิจัยทำการบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ มีการตรวจสอบความถูกต้องจากการบันทึกข้อมูล จะตรวจสอบแบบสอบถามให้ถูกต้องและทำการตรวจเช็ครหัสที่อยู่นอกเหนือจากที่กำหนด บันทึกข้อมูลลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน 2 ครั้ง ในโปรแกรม Epi info โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยอีก 1 ท่าน

(9) จากนั้นนำข้อมูลที่บันทึก 2 ครั้ง มาทำการตรวจสอบความตรงกัน เมื่อพบว่าไม่ตรงกันทำการตรวจสอบความถูกต้องจากแบบสอบถามแล้วทำการแก้ไขให้ตรงกับแบบสอบถาม จากนั้นทำการตรวจสอบข้อมูลจนโปรแกรมแสดงให้เห็นว่าข้อมูลที่นำเข้าทั้ง 2 ครั้งมีความตรงกัน แล้วนำข้อมูลในโปรแกรม Epi Info มาลงในโปรแกรม STATA v.10 เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเลือกใช้โปรแกรม STATA v.10 ในการคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ ในส่วนของสถิติพรรณนา ได้แก่ จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด และสถิติอนุมาน ได้แก่ ช่วงความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของค่าเฉลี่ย แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางและการพรรณนา

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาพบว่า ตัวอย่างที่ศึกษาเป็นเพศหญิง ร้อยละ 70.77 ส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย 16.65 ± 1.08 ปี ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 38.46 และระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 5 และ ปีที่ 6 ร้อยละ 30.77 เท่ากัน ส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคเรียน (GPA) 2.85 ± 0.46 ส่วนใหญ่มีพี่น้อง 2 คน ร้อยละ 72.31 ส่วนใหญ่เป็นบุตรคนแรก ร้อยละ 46.16 ค่าใช้จ่ายอาหารส่วนตัวเฉลี่ย/เดือน $1,327.69 \pm 933.49$ บาทอาชีพหลักของผู้ส่งเสียค่าเล่าเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 50.77 (ดังตารางที่ 1)

ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องการห้ามจำหน่ายสุราแก่เด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ ร้อยละ 98.46 รองลงมา มีความรู้เกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์สามารถทำให้สมองทำงานช้า และข้อคำถามที่ว่าดื่มเป็นอวัยวะที่ใช้ในการทำลายแอลกอฮอล์ เมื่อดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมากเป็นเวลานานทำให้เกิดตับแข็งได้ ร้อยละ 93.85 เท่ากัน และที่ตอบถูกน้อยที่สุดมีความรู้เกี่ยวกับการห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในช่วงเวลา 14.00-17.00 น. ร้อยละ 41.54 (ดังตารางที่ 2) ตัวอย่างมีความรู้อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 61.54 รองลงมาความรู้ในระดับปานกลาง ร้อยละ 30.77 และมีความรู้ในระดับต่ำ ร้อยละ 7.69 (ดังตารางที่ 3)

ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนใหญ่ในข้อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้สิ้นเปลืองเงิน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ± 0.98 คะแนน มีช่วงระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ของค่าเฉลี่ยการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้สิ้นเปลืองเงินอยู่ระหว่าง 4.00 ถึง 4.49 คะแนน แปลผลได้ว่าทัศนคติดีมาก รองลงมาในเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เสียเวลาว่างในการทำประโยชน์อย่างอื่นมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ± 0.97 คะแนนระดับช่วงความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของค่าเฉลี่ยการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เสียเวลาว่างในการทำประโยชน์อย่างอื่นอยู่ระหว่าง 3.68 ถึง 4.16 คะแนน แปลผลได้ว่าทัศนคติดี และส่วนน้อยคิดว่าผู้หญิงที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ดูน่าสนใจยิ่งขึ้น มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.88 ± 0.82 คะแนนช่วงระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ของค่าเฉลี่ยผู้หญิงที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ดูน่าสนใจยิ่งขึ้นอยู่ระหว่าง 1.67 ถึง 2.08 คะแนน แปลผลได้ว่ามีทัศนคติไม่ดี (ดังตารางที่ 4) ส่วนใหญ่นักเรียนมีระดับทัศนคติปานกลาง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 72.30 (ดังตารางที่ 5)

ข้อมูลการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนใหญ่ นักเรียนเคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ในสถานที่ปฏิบัติธรรมซึ่งเป็นข้อคำถามเชิงลบ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.20 ± 0.47 คะแนน ช่วงระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ของค่าเฉลี่ยนักเรียนเคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในสถานที่ปฏิบัติธรรมอยู่ระหว่าง 1.08 ถึง 1.32 คะแนน แปลผลได้ว่าปฏิบัติไม่ดีมาก รองลงมานักเรียนนำสุราเข้าไปดื่มในโรงเรียนเป็นข้อคำถามเชิงลบ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.25 ± 0.73 คะแนน ช่วงระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ของค่าเฉลี่ยนักเรียนนำสุราเข้าไปดื่มในโรงเรียนอยู่ระหว่าง 1.07 ถึง 1.43 คะแนน แปลผลได้ว่าปฏิบัติไม่ดีมาก และส่วนใหญ่ นักเรียนมีการชักชวนเพื่อนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นข้อคำถามเชิงบวก มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 ± 0.85 คะแนน ช่วงระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ของค่าเฉลี่ยนักเรียนมีการชักชวนเพื่อนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ระหว่าง 2.65 ถึง 3.07 คะแนน แปลผลได้ว่าปฏิบัติดีมาก (ดังตารางที่ 6) ส่วนใหญ่ นักเรียนมีการปฏิบัติตัวไม่ดีมากจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 61.54 (ดังตารางที่ 7)

บทสรุปและอภิปรายผล

ความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบว่า ตัวอย่างมีความรู้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 61.54 ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของจินตนา วงศ์วาน (2546) ศึกษาความชุกและพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 58.1 เนื่องจากนักเรียนอาจได้รับความรู้ในเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากครูผู้สอนในแต่ละโรงเรียนไม่เท่ากัน รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่ประกาศใช้ ซึ่งทำให้ไม่เข้าใจในเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งหมดส่งผลให้มีบางข้อที่ส่วนใหญ่ตอบผิด เช่น ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ช่วงเวลา 14.00 – 17.00 น. ตอบผิดร้อยละ 58.46

ทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบว่า นักเรียนมีทัศนคติส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 72.30 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอุมาพร จิมชาติ (2553) ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองกี่พิทยาคม อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.00 เนื่องจากนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติและทำให้เกิดผลกระทบต่องานตนเองและผู้อื่น แต่อีกส่วนความคิดที่ว่าการดื่มแล้วทำให้สนุกสนาน ดึงดูดเพศตรงข้าม เข้าสังคมกับเพื่อนได้ง่ายขึ้นซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ายังมีทัศนคติไม่ดีอยู่มาก

การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 52.31 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพนิดา นามจันดี (2549) จากความชุกและพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอสหัสขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 จังหวัดขอนแก่น พบว่าในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ส่วนใหญ่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 68.57 เนื่องจากมีการดื่มเครื่องดื่มตามกลุ่มเพื่อน ถูกเพื่อนบังคับให้ดื่ม หรือดื่มเพื่อให้สังคมทุกซ่ ซึ่งก็มีเหตุผลสอดคล้องกันด้วย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

แนวทางการลดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สำคัญคือนักเรียนควรมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และบทลงโทษ ควรปลูกฝังโดยมีการจัดค่ายกิจกรรม และจัดงานเลี้ยงตัวอย่างแก่นักเรียน เพื่อให้เปลี่ยนทัศนคติใหม่ว่างานเลี้ยงไม่จำเป็นต้องดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความสนุกสนานได้ รวมทั้งควรเพิ่มกิจกรรมรณรงค์การป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ครูอาจารย์เป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน หรือบุตรหลาน ในการไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณคณาจารย์โรงเรียนน้ำหนาววิทยาคมและคณาจารย์โรงเรียนบ้านวังกกวาง ที่ได้อนุเคราะห์ข้อมูลนักเรียนและช่วยประสานงานรวมทั้งอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลจนการวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- จินตนา วงศ์วาน. (2546). ความชุกและพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโภชนาการชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- พงษ์เดช สารการ. (2551). การนำวิธีการทางสถิติมาใช้ในการวิจัยชุมชน. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พนิดา นามจันดี. (2551). ความชุกและพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอสีชมพู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ภูษนิศา บริหาร. (2549). พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยรุ่นหญิงจำนวน 7 คนเป็นการศึกษารายกรณี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภา ชัยประเศียร. (2550). พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังแวดล้อมศึกษา คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2549). ผลกระทบของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. ค้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2553, จาก <http://info.thaihealth.or.th/thxonomy/term/990>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). ข้อมูลผู้ได้รับอุบัติเหตุจราจร. ค้นเมื่อ 9 กรกฎาคม 2553, จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=139>
- อรุณ จิรวัดน์กุล, มานินี เหล่าไพบุลย์, จิราพร เขียวอยู่, ยุพา ถาวรพิทักษ์, จารุวรรณ โชคคณาพิทักษ์, บัณฑิต ถิ่นเคารพ และคณะ (2542). ชีวสถิติ. ขอนแก่น: ภาควิชาชีวสถิติและประชากรศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อรุณ จิรวัดน์กุล. (2547). ชีวสถิติสำหรับงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์สายสุขภาพ. ขอนแก่น: ภาควิชาชีวสถิติและประชากรศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อุมาพร จิมชาติ. (2553). พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองกิ้งพิทยาคม อำเภอหนองกิ้ง จังหวัดบุรีรัมย์. ขอนแก่น : คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง (n=65)

ลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	19	29.23
หญิง	46	70.77
อายุ (ปี)		
15	10	15.38
16	22	33.85
17	15	23.08
18	17	26.15
19	1	1.54
ค่าเฉลี่ย (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน), ค่ามัธยฐาน (ค่าต่ำสุด : ค่าสูงสุด)	16.65(1.08), 17(15 : 19)	
ชั้นเรียนที่กำลังศึกษา		
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4	25	38.46
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5	20	30.77
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6	20	30.77
ผลการเรียนเฉลี่ยเทอมล่าสุด (GPA)		
ต่ำกว่า 2.00	5	7.69
2.01 - 3.00	37	56.92
3.01 - 4.00	23	35.39
ค่าเฉลี่ย (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน), ค่ามัธยฐาน (ค่าต่ำสุด : ค่าสูงสุด)	2.85(0.46), 2.88(1.96 : 3.84)	
จำนวนพี่น้อง (คน)		
0	2	3.08
1	6	9.23
2	47	72.31
3	9	13.84
4	1	1.54
นักเรียนเป็นบุตรคนที่		
1	28	43.07
2	29	44.62
3	5	7.69
4	1	1.54
ไม่ตอบ	2	3.08
ค่าใช้จ่าย ค่าอาหารส่วนตัวเฉลี่ย/เดือน (บาท)		
น้อยกว่า 1,000	26	40.04
1,001 - 2,000	19	29.26
2,001 - 3,000	15	23.10
3,001 - 4,000	4	6.16
4,001 - 5,000	1	1.54
ค่าเฉลี่ย (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน), ค่ามัธยฐาน (ค่าต่ำสุด : ค่าสูงสุด)	1,327.69(933.49), 1,000(200 : 4500)	
อาชีพหลักของผู้ส่งเสียค่าเล่าเรียนของนักเรียน		
รับจ้าง	21	32.31
ค้าขาย	6	9.23
ธุรกิจส่วนตัว	1	1.54
เกษตรกรรม	33	50.77
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3	4.61
ว่างงาน	1	1.54

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นรายข้อ (n=65)

ความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ตอบถูกต้อง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. อาการลงแดง คือ อาการกระสับกระส่าย มือสั่น นอนไม่หลับ พบในผู้ติดสุรา	50	76.92
2. ผู้ขับซึรด ที่ตรวจพบแอลกอฮอล์เกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ มีความผิดตามกฎหมาย	58	89.23
3. เมกแล้วขับ มีโทษจำคุก 1 ปี ปรับ 5,000-20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	59	90.77
4. แอลกอฮอล์มีฤทธิ์ขับปัสสาวะ จึงทำให้ผู้ที่ดื่มมีการปัสสาวะบ่อย	57	87.69
5. เราสามารถตรวจหาระดับแอลกอฮอล์ได้จากลมหายใจ กระแสเลือด และปัสสาวะ	59	90.77
6. ห้ามจำหน่ายสุราแก่เด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์	64	98.46
7. การดื่มแอลกอฮอล์ จะทำให้สมองทำงานช้าลง	61	93.85
8. แอลกอฮอล์มีฤทธิ์กดระบบประสาทส่วนกลาง	55	84.62
9. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีปริมาณแตกต่างกัน จึงได้กำหนด "ดื่มมาตรฐาน" ขึ้นเพื่อให้รับรู้ว่าดื่มมากน้อยเพียงใด	41	63.08
10. ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ช่วงเวลา 14.00 – 17.00 น.	27	41.54
11. สุรา หมายถึง เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ผสมไม่เกิน ร้อยละ 60	48	73.85
12. การดื่มสุราจนติดอาจทำให้เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังได้	57	87.69
13. ดื่มเกินขนาดจะทำให้มีอาการปวดท้อง เนื่องจากเกิดโรคกระเพาะอาหารอักเสบ	58	89.23
14. ดับ เป็นอวัยวะที่ใช้ในการทำลายแอลกอฮอล์ เมื่อดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมาก และเป็นเวลานานจะทำให้เกิดตับแข็งได้	61	93.85

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (n=65)

ระดับความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		จำนวน (คน)	ร้อยละ
สูง	(≥ 12 คะแนน)	40	61.54
ปานกลาง	(9-11คะแนน)	20	30.77
ต่ำ	(< 9 คะแนน)	5	7.69
รวม		65	100.00

ค่าเฉลี่ย=11.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=2.16 ค่ามัธยฐาน=12 ค่าสูงสุด=14 ค่าต่ำสุด=3

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่าง จำแนกตามทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รายข้อ (n=65)

ระดับทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	Mean	SD	95% CI ของ μ	แปลผล
1. การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้เป็นที่สนใจและดึงดูดเพศตรงข้ามได้	2.42	1.01	2.16-2.67	ทัศนคติไม่ดี
2. เป็นเรื่องธรรมดาที่ชายไทยต้องดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	2.86	0.92	2.63-3.09	ทัศนคติปานกลาง
3. งานเลี้ยงใดไม่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ งานเลี้ยงนั้นไม่สนุก	2.88	0.99	2.63-3.12	ทัศนคติปานกลาง
4. ผู้หญิงที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำใหุดูน่าสนใจยิ่งขึ้น	1.88	0.82	1.67-2.08	ทัศนคติไม่ดี
5. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เราเข้าถึงคน กลุ่มเพื่อนได้ง่ายขึ้น	2.51	1.00	2.26-2.76	ทัศนคติไม่ดี
6. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถทำให้ลืมความทุกข์ได้	2.60	1.00	2.35-2.85	ทัศนคติไม่ดี
7. เด็กไทยรุ่นใหม่ ไม่จำเป็นต้องดื่มแอลกอฮอล์	3.77	1.22	3.47-4.07	ทัศนคติดี
8. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้สิ้นเปลืองเงิน	4.25	0.98	4.00-4.49	ทัศนคติดีมาก
9. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เสียเวลาวางในการทำประโยชน์อย่างอื่น	3.92	0.97	3.68-4.16	ทัศนคติดี
10. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ผลการเรียนลดลงได้	3.85	0.83	3.64-4.05	ทัศนคติดี

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามระดับทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (n=65)

ระดับทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทัศนคติดีมาก (ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00)	1	1.54
ทัศนคติดี (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20)	9	13.85
ทัศนคติปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40)	47	72.30
ทัศนคติไม่ดี (ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60)	7	10.77
ทัศนคติไม่ดีมาก (ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80)	1	1.54
รวม	65	100.00

ค่าเฉลี่ย=3.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.42 ค่ามัธยฐาน=3.10 ค่าสูงสุด=4.3 ค่าต่ำสุด=1.7

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รายข้อ (n=65)

การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	Mean	SD	95% CI ของ μ	แปลผล
1. ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมานักเรียนมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	1.62	0.68	1.45-1.78	ปฏิบัติไม่ดี
2. นักเรียนเคยโดดเรียน เพื่อไปดื่มแอลกอฮอล์	1.28	0.65	1.12-1.44	ปฏิบัติไม่ดีมาก
3. ในเวลาหลังเลิกเรียนนักเรียนและเพื่อน ชักชวนกันดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	1.32	0.66	1.16-1.49	ปฏิบัติไม่ดีมาก
4. นักเรียนนำสุราเข้าไปดื่มที่โรงเรียน	1.25	0.73	1.07-1.43	ปฏิบัติไม่ดีมาก
5. นักเรียนดักเตือนเพื่อนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	2.86	0.85	2.65-3.07	ปฏิบัติดีมาก
6. นักเรียนมีการเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์การป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	2.75	0.85	2.54-2.96	ปฏิบัติดี
7. ผู้ปกครองมีการชวนนักเรียนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร่วมกัน	1.34	0.73	1.16-1.52	ปฏิบัติไม่ดีมาก
8. ผู้ปกครองจะดักเตือน เมื่อนักเรียนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	2.86	1.12	2.58-3.14	ปฏิบัติดีมาก
9. ผู้ปกครองอธิบายถึงโทษของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่นักเรียน	2.75	0.92	2.53-2.98	ปฏิบัติดี
10. เมื่อนักเรียนเกิดมีปัญหา นักเรียนดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	1.58	0.79	1.39-1.78	ปฏิบัติไม่ดี
11. นักเรียนนำเงินที่เหลือจากค่าใช้จ่ายอื่น ไปซื้อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	1.42	0.68	1.25-1.58	ปฏิบัติไม่ดีมาก
12. นักเรียนเคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในสถานที่ที่ปฏิบัติธรรม	1.20	0.47	1.08-1.32	ปฏิบัติไม่ดีมาก
13. นักเรียนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อทำให้ลืมความทุกข์	1.52	0.73	1.34-1.70	ปฏิบัติไม่ดี
14. นักเรียนถูกเพื่อนบังคับให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	1.55	0.71	1.38-1.73	ปฏิบัติไม่ดี
15. นักเรียนเคยจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	1.37	0.74	1.19-1.55	ปฏิบัติไม่ดีมาก

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามระดับการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (n=65)

ระดับการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปฏิบัติดีมาก (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.26-4.00)	0	0.00
ปฏิบัติดี (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.51-3.25)	3	4.61
ปฏิบัติไม่ดี (ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.76-2.50)	22	33.85
ปฏิบัติไม่ดีมาก (ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.75)	40	61.54
รวม	65	100.00

ค่าเฉลี่ย = 1.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.33 ค่ามัธยฐาน = 1.67 ค่าสูงสุด = 3.07 ค่าต่ำสุด = 1.33